Сусід до себе кликав кума:
— Приходь лиш, брате, на часок:
По чарці вип’ємо, сальця з’їмо шматок…-
А справді — так не те він дума;
То кумові сказав він тільки так!
Хотілося ж, щоб похвалиться —
Яких він назбирав Співак.
От кум прийшов; посіли як годиться;
По одній випили, по другій налили…
Тут парубки як утяли!
Роззявили роти — гукають…
Хто вгору дме, а хто пищить…
Аж головою кум вертить:
— Чорт батька знає як співають! —
Став він хазяїну казать,-
Аж вуха далебі болять! —
— Та, може, й так…— хазяїн став мовляти,-
Є трохи хвалшу, що й казати…
Так он що — все народ такий,
Як кажуть, золотий!
То сількісь, що не так співають,
Зате горілки не вживають!

А по мені — вже лучче пий,
Та діло розумій.
1853.